

בבית המשפט העליון

בש"א 650/14

לפני: כבוד השופט סי' ג'ובראן

המערערת: מיצ'קור טטיאנה

נגד

המשיבים: 1. קופת חולים מאוחדת
2. די"ר דינה לוצקר
3. די"ר שמואל קרברסקי
4. יבגניה סוסנוב

ערעור על החלטתה של כבוד רשמת בית המשפט לי' בנמלך
מיום 6.1.14 בבש"א 54/14

בשם המערערת: עו"ד עמוס גבעון

פסק-דין

לפניי ערעור על החלטתה של כבוד הרשמת לי' בנמלך (בש"א 54/14) מיום 6.1.2014 בה דחתה את השגת המערערת על החלטת מזכירות בית המשפט וכן את בקשתה להארכת מועד להגיש בקשה לקיום דיון נוסף בפסק דין שניתן בעניינה (ע"א 1717/13 מיצ'קור נ' קופת חולים מאוחדת (10.12.2013) (להלן: פסק הדין).

1. ביום 1.1.2014 ביקש בא כוח המערערת להגיש לבית המשפט עתירה לקיום דיון נוסף בפסק הדין, אך מזכירות בית המשפט סירבה לקבל את העתירה לרישום מחמת איחור בהגשתה. לטענת בא כוח המערערת, סירבה המזכירות לקבל בנוסף את בקשת המערערת להארכת מועד כיוון שלא צוינה בה עמדת המשיבים. על החלטת המזכירות השיגה המערערת בפני הרשמת וכן עתרה להארכת מועד בציינה כי טענתה בתום לב וכן כי איחורה ב-7 ימים בהגשת ההליך, מהווה פרק זמן קצר.

2. בהחלטתה דחתה הרשמת תחילה את טענת המערערת בעניין אי קבלת העתירה לקיום דיון נוסף לרישום. הרשמת ציינה כי לא אחת נקבע שפרק הזמן להגשת עתירה

לקיום דיון נוסף נמנה מיום מתן פסק הדין ולא מיום המצאתו, ולכן ההליך הוגש באיחור. אשר לאי קבלת בקשת הארכה לרישום, ציינה הרשמת שסירוב המזכירות נבע מסעיף 9(א)(3) להנחיות נשיאת בית המשפט העליון מיום 1.11.2010. בנוסף לכך דחתה הרשמת את בקשת המערערת להארכת המועד, בקובעה כי יש לנקוט בגישה מצמצמת לקיומו של טעם מיוחד באשר להגשת עתירה לדיון נוסף באיחור. במקרה הנך, קבעה הרשמת כי אמנם טען בא כוח המערערת לטעות שבדין אך לא הוכהר ממה נבעה הטעות, וכי הדין ברור וידוע ולא הוכה שמדובר בטעות שאדם סביר יכול היה להיקלע אליה, בהיבט האובייקטיבי או הסובייקטיבי. בנוסף עמדה הרשמת על כך שמשך האיחור אינו זניח, בהינתן התקופה בת 15 הימים להגשת עתירה לדיון נוסף. כמו כן, כיוון שהמערערת ציינה שפסק הדין הומצא לבא כוחה ביום 18.12.2013, עמדו בפניה שבעה ימים להגשת העתירה וכן היא או בא כוחה לא טענו שלא יכלו להגיש בתקופה זו את העתירה ולחלופין בקשת ארכה. הרשמת הוסיפה שעל פני הדברים סיכויי ההליך אינם מצדיקים לקבל את בקשתה. זאת, שכן פסק הדין ניתן פה אחד ובו נקבע שאין להתערב בממצאיו העובדתיים של בית המשפט המחוזי וכי ממצאים אלה תומכים במסקנה המשפטית, ולכן ספק אם במקרה שכזה יקיים בית המשפט דיון נוסף לפני הרכב שופטים מורחב.

3. מכאן הערעור שלפניי בו טוענת המערערת שהיא סברה שיש למנות את 15 הימים להגשת עתירה לדיון נוסף מיום קבלת פסק הדין במשרד בא כוחה חלף יום מתן פסק הדין. לגישת המערערת, היא טענה בתום לב ומדובר ב"טעות משפטית נפוצה", וכן באיחור קצר. המערערת מוסיפה שהמשיבים לא שינו מצבם לרעה וכי המקרה מעורר עניין ציבורי. המערערת טוענת שפסק הדין חייב "לימוד והתייעצות" עמה וכי היא סובלת מ-100% נכות ולכן פרק הזמן בחוק "לא אפשר זאת". המערערת טוענת עוד שמועד קבלת פסק הדין מהווה טעם מיוחד כאשר פסק הדין ניתן בהיעדר הצדדים. המערערת מוסיפה ששגתה הרשמת משלא קיבלה את טענתה כי למזכירות אין שיקול דעת אם לקבל את העתירה ללא תגובת הצד שכנגד אם לאו.

4. דין הערעור להידחות. הרשמת בחנה את טענות המערערת לגופן ומצאה שהן לא מצדיקות לקבל את השגתה על החלטת המזכירות ולהאריך את המועד להגשת עתירה לדיון נוסף באיחור. בהחלטה זו, הנתונה כמתחם שיקול הדעת הרחב הנתון בידי הרשמת, אין מקום להתערב (ראו בש"א 7622/12 לוי נ' חברה לביטוח בע"מ, פסקה 16 (11.11.2012) (להלן: עניין לוי)), ויתרה מכך, נימוקי הרשמת לגוף העניין מקובלים עליי. אוסיף כי כלל ברור הוא שבעל דין החפץ לעתור לקיום דיון נוסף בפסק דין יעשה כן בתוך 15 ימים מיום מתן פסק הדין ולא מיום המצאתו (ראו תקנה 4 לתקנות סדר

הדין בדיון נוסף, התשמ"ד-1984; עניין לוי, פסקה 5; כן השוו בש"א 6927/11 רוכמן ו-57 אח' נ' קיבוץ מענוית (24.1.2012)). אשר להארכת המועד, במקרה דנן, ניתן היה בנקל למנוע את הטעות במניין המועדים, קל וחומר כאשר המערערת מיוצגת, וכי זו לא הוכיחה אחרת. יצוין כי אף לאחר שהומצא למערערת פסק הדין, עמד בפניה פרק זמן להגשת העתירה במועד. כמו כן, יש לדחות את טענת המערערת לכך שמצבה הרפואי עיכב את הגשת הבקשה, שכן לכל הפחות, יכולה הייתה לפעול להגיש בקשה למתן ארכה להגשת העתירה בתוך התקופה שבדין. זאת ועוד; מקובלת עליי קביעת הרשמת כי על פני הדברים ההליך אינו מעורר סוגיה לכירור במסגרת דיון נוסף. אשר על כן ובהינתן אמות המידה בבחינת בקשת ארכה להגשת עתירה לדיון נוסף (ראו בש"א 5431/13 רונית דגלי אומות בע"מ נ' שטן (20.1.2014)), אין בידי לקבל את הערעור.

סיכומם של דברים, הערעור נדחה.

ניתן היום, כ"ט באדר ב' התשע"ד (31.3.2014).

שׁוֹפֵט